

OBSAH.

Úvod	Strana 1—8
----------------	---------------

PRVÝ DÍL.

O VĚCECH KU BROUŠENÍ ŘEČI VŮBEC NEJPOTŘEBNĚJŠÍCH.

§. 1. Rozdíl mezi člověkem a zvířetem	9
§. 2. Obcování a splývání národů prospívá osvětě	11
§. 3. Obrana předešlého mínění	13
§. 4. Po řeči kteréhokoli národa zvláště lze poznati i přirozenou povahu duševnou i vzdělanost jeho	15
§. 5. Historická důležitost slovanštiny	18
§. 6. O čase rozdělení slovanstva	21
§. 7. O prvotné vlasti slovanské	23
§. 8. O cizích živlech řeči vůbec	27
§. 9. O zachovalosti řeči slovanských	30
§. 10. Ohrada předešlého mínění	34
§. 11. Přispůsobování cizích slov k domácím, hlavní příčiny jeho vůbec a fysická zvláště	42
§. 12. Psychická příčina přispůsobování cizích slov k domácím	48
§. 13. Etymologická a skutečná cena hlavně domácích slov	52
§. 14. O slovech se strany zvyku	56
§. 15. Syntaktická povaha slov	58
§. 16. Praktická cena cizích slov	64
§. 17. Historická cena cizích slov	67
§. 18. Pohled na osvětu českou	76
§. 19. O cti a vděčnosti národní	78
§. 20. Osvěta a vděčnost národa německého	84
§. 21. Pohled na osvětu starořeckou	87
§. 22. O přirozené řeči i poesii vůbec a slovanské zvláště	93
§. 23. O literatuře latinské proti řecké	96
§. 24. Původ a povaha písemné latiny	102
§. 25. O písemné řeči proti skutečné vůbec	104
§. 26. O řeči národní proti osobní vůbec	108
§. 27. O řeči lidu vůbec a poetické zvláště	110
§. 28. O moci zvyku nad řečí	119
§. 29. Domácí příklady o moci zvyku	121
§. 30. Brusič má býti výtečným pozorovatelem a důkladným i pragmatickým vykladatelem	126
§. 31. Brusič nepotřebuje vynikati praktickou znalostí řeči	135

DRUHÝ DÍL.

O VĚCECH KU BROUŠENÍ ČEŠTINY ZVLÁŠTĚ POTŘEBNÝCH.

§. 32. Vzor a původ písemné češtiny	141
§. 33. O šlechtické a měšťanské češtině	147
§. 34. Smýšlení J. Blahoslava o syntaktické cizotě, stíznosti jeho a jiných na tu	154
§. 35. O germanismech klassické češtiny	157
§. 36. O enklitickém ž a t	166

	Strana
37. O co a ježto	177
38. Jungmannovo mínění o klassičnosti v literatuře vůbec a zvláště české	183
39. Spor mezi Jungmannem a Nejedlým	190
40. Palacký přisvědčoval Jungmannovi o písemné češtině	195
41. Havlíček učil se češtině dle návodu Jungmannova. Měřidlo správnosti	201
42. Trojice básnická a Jungmann	204
43. Grammatické a kritické vědomosti Erbenovy	209
44. Theoretické vědomosti Erbenovy o přirozené poesii vůbec a slovanské i české zvláště	214
45. Syntaktické vědomosti Erbenovy	230
46. Obrana, které se Jungmannovi ode mne proti Erbenovi dostalo 1855 r.	237
47. Doplněk obrany předešlé	239
48. Zikmund a Jungmann	242
49. O čase	246
50. O archaismě <i>páně</i>	248
51. O imperativě sloves <i>půjdu a přijdu</i>	251
52. O přítomném indikativě slovesa <i>řici</i>	253
53. O fonetické a grammatické zkáze písemné češtiny	257
54. O syntaktické zkáze písemné češtiny	262
55. O zápoře čili negaci	265
56. Germanismy, kterým ani Slovan znající německy neporozumí náležitě	269
57. Nejdůležitější z ostatních barbarismů	273
58. Snahy o napravení písemné češtiny. Sychra a Jungmann	292
59. Marnost snah Matičných a jiných o napravení písemné češtiny Na rozchodnou	299
Ukazatel věcí prakticky zvláště důležitých	302
Opravy a přídávky	304

Výklad skrácenin nejčastěji potřebovaných a méně známých.

- Pís.* Prostonárodní české písně a říkadla. Sebral a vydal K. J. Erben. V Praze 1864. Litery *a* a *b* u čísel znamenají prvý a druhý sloupec. Právě tak se dokládám často i slovníku Jungmannova a Lindeho.
- Pjes.* II. Srpske narodne pjesme, skupio ih i na svijet izdao Vuk Stef. Karadžić. Knjiga druga, u kojoj su pjesme junačke najstarije. U Beču 1845. Prvé z arabských čísel znamená stranu, druhé verš.
- RK.* Rukopis kralodvorský. Vydání fotografické. V Praze 1862. Prvé číslo znamená stranu, druhé řádek.
- Suš.* Moravské národní písně s nápěvy do textu vřazenými. Sebral a vydal Frant. Sušil. V Brně 1860. Číslo znamená pravidelně stranu.
- Výb.* Výbor z literatury české. V Praze 1845 a 1868. Římské číslo znamená díl, z arabských pak prvý sloupec a druhé řádek anebo verš.
- Zpiev.* Národní zpievanky čili písně světské Slováků v Uhrách, sebrané od mnohých, v pořádek uvedené, vysvětleními opatřené a vydané od J. Kollára. V Budíně 1834 a 1835. Římské číslo znamená díl, arabské stranu.